

Denna hemsida är en krönika över förfäder och platser med anknytning till
Carl Johan Hjalme

Hållnäs

är halvön i nordligaste Uppland. Det är i huvudsak där och i Gävle som mina
rötter finns. Hållnäs har utgjort en egen socken och kommun in på 1970-talet
men tillhör numera Tierps kommun.

Del 5

Min farfar Carl Mattias Jansson och farmor
Mathilda f. Larsson
Mina fastrar och farbröder

Min farfar C. M. Jansson och farmor Mathilda

Min farfar Carl Mattias Jansson var född 1864 i Hjälminge. Han var gift med Anna Mathilda, f. Larsson 1866 i Slada i Hållnäs, och drev C.M. Janssons diversehandel i Hjälminge (Hjälminge Handel) fram till sin död 1946. Affären, som han 1887 köpte som 23-åring efter att ha varit expedit hos föregående ägare, låg i fyrvägskorsningen mellan vägarna till Edvalla (kyrkbyn), Fågelsundet, Slada och södra socknen (med bl.a. Barknåre). Huset var också bostad åt familjen. CM:s son, min far Werner, cyklade ofta, när skolarbetet var klart, från Barknåre till Hjälminge (7 km) för att hjälpa till med olika överväganden i affären. I synnerhet var det så när CM började bli sjuklig vid mitten av 1940-talet.

Hustrun Mathilda och dottern Hilda hade som jag minns det hand om tygavdelningen i affären. Efter min farfars död övertogs affären av handlanden i Slada, som hette Strauss. CMs köpehandling finns bland huvudmenyns länkar.

C.M. Jansson var också aktiv i socknens utveckling. Han var ledamot i kommunalfullmäktige och en tid ordförande i kommunalnämnd, han var ledamot i kyrko- och skolråd. Han var delägare i en båt som trafikerade Gävle från Fagerviken. Han var syssloman för flera utdikningar i trakten för att förbättra jordbruket och han tillhörde byggnadsrådet i socknen. Han var nämndeman, ordförande i länets brandstodskommitté, ledamot av bl.a. hushållsgillet och egnahemsnämnden. Han hade en biodling på sin gård, utvecklade fruktodling och deltog i sådana tävlingar, han var också jägare. Han skötte dessutom sitt hemman, hans hund som var en spets hette Kerry och var bunden på en löplina vid ladugården.

När C.M. Jansson fyllde 70 år infördes en [notis i tidningen](#) som visar vilken tillgång han hade varit för kommunen och samhället i stort. I huvudmenyns länkhänvisningar finns en länk till denna notis.

CM:s hustru Matilda levde i min barndom och jag uppfattade henne som en tillbakadragen människa som helst höll till i hemmet. Hon drabbades av cancer och dog 1942. Efter Matildas död fick hennes ogifta syster Josefina sköta hushållet åt C.M. Jansson. Hon bodde i en vinterbonad byggnad på gården ("brygghus") och ordnade med mat och annat för hushållet där.

C. M. och Mathilda Janssons barn

Carl Mattias och Mathilda fick sju barn, av vilka fem uppnådde vuxen ålder. De första hette Ivar och Hugo och dog som barn. Hilda som föddes 1888, levde ogift och arbetade i faderns affär på tygavdelningen och dog 1942 53 år gammal, några veckor före sin mor. Werner föddes som nämnts tidigare 1892 och dog 1983, 90 år. Ellen föddes 1898 och dog 1992, 94 år. Sigrid föddes 1899 och dog 1987, 88 år. Carin föddes 1902 och dog 1983, 81 år.

Ellen blev folkskollärare och gifte sig med Ruben Andrén, även han folkskollärare, men även musikdirektör och kantor i Tierps landsförsamling. De bodde nära kyrkan i en villa som var tjänstebostad. De hade inga barn, men umgicks mycket med Werners familj. Paret Andrén gjorde resor utomlands, en i bil till Italien efter 1950 tillsammans med min syster Ulla och Carl-Axel. Efter pensioneringen flyttade de till ett radhus i Uppsala (på Näckrosgatan). Ellen var intellektuellt begåvad och tyckte om litteratur, teater och konst. Ruben spelade på sin flygel. Han var cigarrökare och fick problem med blodcirkulationen i benen. Han vistades sina sista år på Tunåsens sjukhem i Uppsala, där Ellen besökte honom nästan varje dag. På senare år fick Ellen problem med en höft som hon opererade. Hon började se dåligt, men intresserade sig ändå för det som hände i omvärlden. Hon var populär bland de yngre släktingarna och fick därför hjälp och umgänge, särskilt av min syster Ulla och hennes dotter Ulrika som båda bodde i Uppsala åren runt 1990.

Sigrid gifte sig omkring 1940 med Ragnar Blix, som i ett tidigare äktenskap hade döttrarna Gudrun och Margareta. Gudrun var något förståndshandikappad och levde ensam i Stockholm efter moderns död, delvis på särskilt hem. Hon dog 2009. Margareta bodde på senare tid i Seattle USA men dog 2013, enligt uppgift pga felbehandlad akut sjukdom. Hon tycktes annars vara en stark människa. Hon var gift flera gånger och hette bl.a. Kurthy och Giron men bytte på slutet tillbaka till fadersnamnet Blix. Hon har barnen Tord och Pamela, som bor i Seattle respektive Portland med sina familjer. Blix bodde på Roslagsgatan 6 i Stockholm. Ragnar var fil.lic. och intendent vid Naturhistoriska riksmuseet inom den geologiska avdelningen. Där deltog han i utforskningen av den på mineral

rika orten Långban utanför Filipstad och fick också ett mineral, Blixit, uppkallat efter sig. Sigrid förvärvade 1959 ett sommarställe i Kavarö i Öregrund, förmodligen för pengar som hon ärvt vid faderns bortgång. De hade tidigare hyrt sommarbostad i byn. Under sina sista år vistades makarna Blix på Dalens sjukhus. Jag var god man för Ragnar som under en tid kunde bo kvar i lägenheten men led av afasi. Anita och jag fick förvärva Öregrundshuset av Sigrid 1983. Sedan min tid som god man för Ragnar har vi haft kontakt med Margareta, som besökt Stockholm flera gånger. Vi har också besökt henne i Seattle.

Carin var yngsta barnet till Matilda och CM. Hon flyttade till Stockholm och levde ogift. Hon var en person som det var svårt att få en klar uppfattning om. Hon såg bra ut och påstod sig leva lyxliv (hyrde en uppdelad lägenhet på Strandvägen 57). Ingen vet om hon fabulerade om sitt leverne eller om det var sant. Hon lär ha utbildat sig på Handarbetets vänner i Stockholm. Hur hon försörjde sig vet ingen heller, men hon hade en tid arbete på någon statlig myndighet. Hon hade också fallenhet för inredning och hade troligen också arbetat i den branschen. Det antas att hon också hade någon

som underlättade hennes livsstil. När hon vid sällsynta tillfällen deltog i familjens sammankomster väckte hennes eleganta klädsel eller märkliga uppträdande ofta uppståndelse och spänning. Hon pratade forcerat och dominant men kunde ibland vara riktigt rolig. På min far Werner var hon ständigt förargad och vägrade prata med honom, oklart varför, men efter sin flytt (av kostnadsskäl?) till Uppsala på ålderdomen anlätade hon honom ändå som stadsbud för olika ärenden. Sin syster Ellen duperade hon genom att påstå att hon var utfattig och bad henne betala telefonräkningar mm vilket hon gjorde. Hon dog i cancer på Samariterhemmet i Uppsala 1983, långt ifrån utblottad.